

РЕШЕНИЕ

№ 5888

гр. София, 20.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **6671** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място], представлявано от управителя си И. Й. Л., чрез процесуалния си представител адвокат В. К. срещу съдебно решение от 20.05.2011г. по нахд № 9840/2010г., постановено от СРС, НК, 105 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 8855 – 0022700 от 18.05.2010г., издадена от Директора на ТДД – [населено място], с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 500 лв. на основание чл. 185 ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 118 ал. 1 ЗДДС на [фирма].

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие със закона. Твърди, че по отношение на отчитането на покупки и предсотяването на услуги чрез автомат срещу поставянето на монети и жетони се и по отношение на отчитането на този вид услуга се прилага разпоредбата на чл. 25 ал. 3 т. 5 от ЗДДС. Твърди, че отчитането и издаването на фискален бон става след като се напълни автомата с монети, а не след всяко пускане на момента. Твърди, че оборота от автомата на тоалетната в ресторанта им на пл. С. е отчене и за него е издаден фискален бон към момента на изпразване на автомата, като е представил доказателства за това, което не е отчетено от СРС. Твърди освен това, че нарушението не е ясно описано, което е нарушило правото му на защита. На последно място твърди, че СРС незаконосъобразно не е изложил мотиви по отношение на

възражението за това, че дори да е допуснато нарушението, представлява маловажен случай. Иска отмяна на първоинстанционното решение и иска да бъде постановен друго, с което се отменя оспореното пред СРС НП.

Ответникът Директорът на ТД на НАП – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. Ц., изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че СРС правилно е преценил, че представените фискални бонове са издадени след извършване на нарушението и правилно е приел, че са неотнормирани към производството. Иска да се отхвърли жалбата и да се потвърди съдебното решение на СРС.

Представителят на СГП прокурор Георгиев изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС за правилно и законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел за установено, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, а именно приел е, че на 15.03.2010г. около 12,39 часа при извършена оперативна проверка на обект ресторант „М.“, находящ се в [населено място], [улица] (р-т С.), сътапнисван от жалбоподателя, при извършена контролна покупка на входа на тоалетната на 2 – ри етаж на стойност 0,20 лв. не е издадена касова бележка от нито едно фискално устройство намиращо се в обекта, както и от кочан. Сумата е платена в брой, като монетата от 020 лв. е пусната в апарата на входа на тоалетната. СРС е приел, че така установеното съставлява нарушение на чл. 118 ал. 1 от ЗДДС, за което правилно е наложено наказанието по чл. 185 ал. 1 от ЗДДС. Приел е, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и не се касае за маловажен случай.

На стоящият състав намира, че оспореното решение е незаконосъобразно, а касаионната жалба – основателна по следващите съображения.

Разпоредбата на чл. 118 ал. 1 от ЗДДС предвижда задължение за всяко регистрирано или нерегистрирано по ЗДДС лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ. Видно от цитирания текст за лицата възниква задължение да издадат касова бележка тогава когато е реализирана доставка или продажба по смисъла на ЗДДС. Чл. 25 от ЗДДС определя кога възниква данъчното събитие, което е доставката на стока или услуга. Съгласно чл. 25 ал. 3 т. 5 от ЗДДС при доставка на стока или услуга чрез автомат е предвиден отложен момент на възникване на данъчното събитие или на доставката и това е моментът (датата) на изваждане на монетите или жетоните от автомата. Видно от тълкуването на разпоредбите на чл. 118 ал. 1 и чл. 25 ал. 3 т. 5 от ЗДДС за лице, което предоставя стоки или услуги чрез автомат би възникнало задължение да издаде фискален бон към момента на изваждане на жетоните или монетите от автомата, а не към момента на пускане на мсяка отделна монета или жетон в автомата. Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че за касатора към момента, в който данъчният инспектор извършил проверката, е пуснал монетата в автомата на входната врата на тоалетната, не е възникнало задължение по чл. 118 ал. 1 от ЗДДС да издаде фискален бон. В тази връзка след като не е възникнало задължение към този конкретен

момента да се издаде фискален бон съответно и не е извършено вмененото на касатора нарушение на чл. 118 ал. 1 от ЗДДС. Такова нарушение би възникнало в случай, че при издаване на монетите от автоматa не се издаде фискален бон, такова обаче установяване и такова описание на нарушение в оспореното пред първата инстанция НП не съществува.

Във връзка с всичко гореизложено и по изложените аргументи настоящият състав намира, че касаторът не е извършил нарушение на чл. 118 ал. 1 от ЗДДС, тъй като за него въобще не е възниквало задължение да издава касов бон. Като е приел обратното СРС е постановил незаконосъобразно решение в противоречие със закона.

Във връзка с изложеното, дотук Административен съд София – град, XI Касационен състав смята съдебното решение от 20.05.2011г. на СРС, НК, 105 по нахд № 9840/2010г. за незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и в този смисъл следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 20.05.2011г. по нахд № 9840/2010г., постановено от СРС, НК, 105 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 8855 – 0022700 от 18.05.2010г., издадена от Директора на ТДД – [населено място], с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 500 лв. на основание чл. 185 ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 118 ал. 1 ЗДДС на [фирма] и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 8855 – 0022700 от 18.05.2010г., издадена от Директора на ТДД – [населено място], с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 500 лв. на основание чл. 185 ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 118 ал. 1 ЗДДС на [фирма].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: